

Maria FĂRĂMĂ

cl. a XII-a, L. T. „Boris Cazacu”, Nisporeni
Premiul III, secțiunea „Poezie – liceeni”

Geneză

blues și țigară
și incapacitatea de a trăi
liniștit te îndrepti
spre camera de așteptare
o așteptare îndelungată
ca un secol rănit
aștepti abătut
până când odaia se transformă
într-un spital de nebuni
din pereții căruia
se nasc poezii

Dragoste

simplicitatea și eleganța
glonțului
tras
în
mine

Disper(s)are

o sută de metri
pe cea mai mizeră stradă a orașului
mi-ai enumerat toate bolile psihice
de parcă te-ai născut prea devreme
bănuiesc c-ai avut o naștere fabuloasă
te-ai expulzat singur din burtă
lovind cu pumnii în vid
îți ziceai că meriți o viață bună
ți se rupea din piept nebunia
pe o sută de metri
pe cea mai mizeră stradă din lume
cu cel mai nebun om
care ar fi vrut atunci acolo
să-și dezbrace sufletul cu furie
să mi-l întindă și să mă lase să fac ce vreau din el
să-l calc să-l scuip să-l iubesc
îmbolnăvită de tine
mă reîntorc
pe cea mai mizeră stradă din oraș
experimentând toate bolile
pe care mi le-ai enumerat

Despărțire

scrii poeme
literele sunt (c)orbi
citești
corbii ciugulesc din inima ta
orbii îmbrățișează cu disperare
lumina promisă

cădere
în
gol

Amintire

ca și cum distanța dintre noi s-a dispersat
răsturnăm clepsidre
rescriem mesaje
ascultăm *deep purple* de la minutul patru la minutul trei
reamestecăm puținul zahăr din cafea
eu îți mângâi lobul urechii
tu îmi închizi pleoapele
ca atunci când rulezi
scena preferată dintr-un film vechi
și privești cu tandrețe
de o mie de ori aceeași parte